Un retoc que val tres punts

Un gol de Portu permet al Girona sumar la segona victòria seguida i situar-se en "play-off" · Pablo Machín canvia el dibuix a la segona part i amb l'entrada d'Alcaraz l'equip troba l'equilibri i el camí del gol

Les fotos del Girona-Reus

MARC BRUGUÉS | GIRONA

Va costar i es va suar però el Girona va acabar derrotant el combatiu Reus per encadenar la segona victoria consecutiva de la temporada i confirmar les bones sensacions que va deixar l'equip a Getafe diumenge passat (0-2). Un triomf que permet als gironins enfilar-se fins a la sisena posició i entrar, encara que sigui anecdòtic a aquestes altures, per primer cop aquest curs en posicions de play-off d'ascens. Els del Baix Camp van plantejar molta més batalla que el trist Getafe fa una setmana a un Girona que va haver d'arremangar-se i picar molta pedra per acabar amb la resistència reusenca. Ho va aconseguir Portu culminant una notable jugada originada des de la dreta per Alcaraz i que va acabar amb el murcià rematant de cap l'assistència d'Aday. Era ja el minut 77 i Pablo Machín feia un un quart d'hora que havia decidit recuperar el dibuix tàctic de Getafe amb l'entrada d'Alcaraz en el lloc de Sandaza per reforçar el mig del camp. Una variant que va aportar equilibri a l'equip i que es confirma com una alternativa tant o més vàlida que l'original amb dos davanters centre purs. Encara que a Machín li costi de reconèixer. I és que els rivals comencen a tenir calat -el Reus ho va tornar a demostrar ahir- el clàssic 5-3-2 amb què el Girona ha enamorat des de l'arribada del sorià a la banqueta. El creixement de l'equip els últims quinze dies ha anat de la mà de l'evolució del sistema i ?Machín disposa ara d'una nova alternativa, o arma, per fer mal els rivals. Com ahir, en el típic partit lleig que es pot complicar amb qualsevol ximpleria i que tocant una simple tecla, Machín va saber desembussar.

El duel va començar amb un ritme molt alt i un Reus descarat jugant sense complexos. L'aposta ofensiva de Machín al mig del camp feia que els del Baix Camp trobessin espais a la zona de creació quan Portu i Borja García s'incorporaven a l'atac. Això va provocar alguna arribada, poc clara això sí, el primer quart d'hora que va alertar els gironins. Malgrat tot, el Girona no va variar el seu estil i va gaudir de la primera ocasió del duel. Va ser en una jugada d'estratègia a pilota aturada després d'un córner que Ramalho va rematar al segon pal i en què Badia va respondre bé. El ritme frenètic dels primers minuts no va tenir continuïtat i mentre el Reus es replegava intentant evitar que el Girona tingués la pilota, els de Machín no trobaven la manera d'arribar amb perill a l'àrea de Badia. Els visitants tapaven completament Cifuentes i Coris i per dins Borja i Portu no connectaven. El madrileny apareixeria per cedir en safata de plata una assistència màgica a Sandaza que el toledà, amb tot a favor, no sabria rematar de cap (m.37). Era tot just la segona ocasió de perill d'un Girona menys arribador que de costum.

El Reus, tot i aquest parell d'arribades, no patia. Ben col·locat, tocava i tocava conscient que l'empat no els era dolent i que en un moment o altre del partit, tindrien la seva oportunitat. La primera part arribava a la seva fi amb

un Bounou tan avorrit com bona part dels espectadors presents a l'estadi.

Defensivament no s'havia patit però el Girona havia de fer un pas endavant per intentar guanyar el partit. La represa va començar amb els primers llançaments a porteria del Reus. Els de Natxo González s'havien adonat que podien fer mal al Girona i amb un primer xut de Folch i un cop de cap de Máyor van avisar. Veient que l'equip no se'n sortia, Machín es va decidir a moure peça i fer entrar Alcaraz en el lloc de Sandaza. Es tornava d'aquesta manera al dibuix que tan bé va funcionar la jornada passada a Getafe. Era el Reus, tanmateix, qui fregaria el gol quan, Folch, dins de l'àrea enviaria la pilota llepant el travesser, en el que va significar un bon ensurt a la parròquia.

El Girona reaccionaria i de mica en mica aniria guanyant més presència a l'àrea rival. Així, Longo, en una acció calcada a la de Sandaza a la primera part, va rematar malament de cap una precisa centrada de Portu. El partit s'animava. Tot i això, el Girona no va faltar a la cita amb les seves desconnexions i a punt va estar de veure com Vaz aprofitava una badada col·lectiva de tota la defensa per avançar els visitants. No ho aconseguiria i per fi el Girona trobaria el camí del gol en una acció ràpida entre Alcaraz i Aday que acabaria amb una assistència a Portu i l'1-0 del murcià. El Girona havia fet el més difícil, obrir la llauna. Restaven deu minuts mal comptats per evitar un disgust com el que va provocar el Mirandés fa ben poc. El Reus no llançaria la tovallola i tindria la seva oportunitat i no pas poc clara. Seria aquí on apareixeria la figura d'un Bounou força qüestionat aquest primer tram de temporada per aturar un cop de cap letal de Máyor, fort i a baix, com manen els cànons, que anava camí de gol. El Girona va saber jugar a la perfecció els últims minuts per deixar morir el partit i estacar tres punts que deixen un gran regust.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/10/03/retoc-que-val-tres-punts/807343.html?utm_source=rss